

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis Universa, Complectens Omnia Morum Præcepta, Et Principia Decisionis Omnium Conscientiæ Casuum, Suis Quæque Momentis Stabilita

Ad usum Parochorum, & Confessariorum

Continens Tractatus de Conscientia, de Legibus, de Peccatis, de Virtutibus
Theologicis, de Religione, & Beneficiis. Adjunctis in hac editione
Propositionibus ad hanc usque proscriptis

Antoine, Paul-Gabriel

Ingolstadii, 1734

VD18 90392140

Q. 7. An peregrini tenentur legibus specialibus loci, in quo versantur?

urn:nbn:de:hbz:466:1-40986

Q. 7. *An peregrini tenentur Legibus specialibus loci, in quo versantur?*

Not. Certum est 1. Eos, qui accedunt ad aliquem locum animo ibi perpetuò manendi, teneri statim Legibus illius loci, cum jam verè sint illius incolæ. Nam domicilium hoc ipso acquiritur, quo quis incipit in loco habitare animo ibi perpetuò manendi ex l. *Cives, Cod. de incolis.* 2. Statim teneri Legibus loci eos, qui in illum veniunt animo ibi manendi per majorem anni partem, ut faciunt Scholastici, famuli, operarii, &c. Constat ex usu, & communi Doctorum sententia. Nam tales consequuntur ibi quasi domicilium sufficiens, ut statim quis fiat Parochianus idoneus ad ibi Sacramenta omnia præter Ordinem recipienda. 3. Peregrinos teneri servare Leges loci, per quem transeunt, quando aliàs esset periculum scandali, cum hoc vetet Lex naturalis: vel quando illæ Leges sunt Juris communis, quamvis ex consuetudine, vel Privilegio non serventur in loco domicilii sui, ut docent communiter Theologi; quia Legislatori Juris communis subditi sunt, nec habent causam excusantem, cum consuetudo, vel Privilegium extra territorium vim non habeat. 4. Peregrinos teneri servare in contractibus Leges, ac consuetudines loci, in quo contrahunt, nam quisque sortitur forum in loco

loco contractus Cap. ult. *De foro Compet.*

Resp. Peregrini, & à fortiori Vagi, tenentur servare Leges, & consuetudines etiam speciales loci, in quo morantur etiam ad breve tempus, & secluso scandalo. *Ita Covarr. Suarez. Lessius & alii communis.* Prob. 1. ex S. August. 1. 3. Confess. c. 8. ibi. *Qua contra mores hominum sunt flagitia, pro morum diversitate vitanda sunt; ut pactum inter se civitatis, aut gentis consuetudine, vel Lege firmatum, nulla civis, aut peregrini libidine violetur. Turpis enim omnis pars est suo universo non congruens.* Item ex Epist. ad Januar. 2. Quia pax, ordo, recta gubernatio, bonum commune territorii postulant, ut Leges Locales serventur ab omnibus, qui sunt in illo, quandiu in eo morantur: ac proinde, Legislatores habet potestatem obligandi etiam peregrinos ad illas Leges servandas: nam Superior habet omnem potestatem necessariam ad bonum commune, & rectum ordinem tuendum in suo territorio. 3. Lex generatim fertur pro tali territorio: ergo obligat omnes ibi morantes etiam peregrinos, qui ratione suæ præsentiae in illo loco, licet brevis, subiciuntur regimini, & jurisdictioni territorii, cum juxta omnes teneantur quibusdam Legibus v. g. ne quis noctu arma ferat, ne triticum efferat, ne peregrinus ultra triduum commoretur, &c. Ergo peregrini

regri

regrini tenentur titulo subjectionis servare Leges alieni territorii, suntque verè subditi Principis illius loci, ratione suæ præsentia in illo, non quidem permanenter, & habitu, sed solùm transeunter, & actu: quippe ad transeuntem, & brevem subjectionem sufficit brevis præsentia, sicut ad transeuntem exemptionem à jurisdictione, & Legibus sui territorii sufficit brevis absentia. 4. Peregrini, eo ipso, quòd exeant è proprio territorio, solvuntur Legibus illius: ergo eo ipso quòd ingrediuntur territorium alienum, subjacent Legibus illius; præsertim cùm gaudeant ejus privilegiis, nam qui sentit commodum, & onus sentire debet ex *Reg. Jur. 55. in 6.*

Not. Peregrinus tenetur solùm iis Legibus loci, quarum observatio non requirit tempus longius, quàm illud, quo ipse ibi moratur. Nam quoad alias non censetur esse in loco moraliter; nec ad eas implendas tenetur diutiùs morari, quàm statuerat; quia non obligatur ad ibi permanendum, sed solùm suppositâ præsentia ad implendam Legem, quæ tunc impleri potest. Hinc tenetur servare omnia præcepta Localia negativa, v. g. abstinere ab esu carniùm, nam hæc non requirunt moram. Sed qui transit per locum, ubi est dies Festus, in alium, ubi non est, non tenetur cessare ab itinere ad audiendum sacrum, nec secluso scandalo illud audire, si
ibi

ibi moretur solum ad sumendum cibum: quia mora non est proportionata impletioni precepti. Econtra tenetur audire sacrum, si sufficienti tempore moretur, vel si Festum servetur in loco, ubi pernoctavit, aut in toto illo territorio, per quod usque ad meridiem acturus est iter.

CAPUT V.

De Interpretatione, & Epiichia.

Q. 1. **Q**uid, & quotuplex est interpretatio Legis?

Resp. Interpretatio Legis est explicatio sensus Legis. Triplex est; authentica, Usualis, & Doctrinalis. Interpretatio authentica, seu cum autoritate prolata est ea, quæ fit per ipsum Legislatorem, vel ejus Superiorem, vel successorem, vel per Ministros ab ipso constitutos: habetque vim Legis, cum procedat à Superiore habente potestatem Legem condendi, & explicandi in sensu, in quo vult illam servari. Usualis est, quæ petitur ex communi usu, nam *consuetudo est optima Legum interpret.* Cap. 8. *de consuet.* Doctrinalis est ea, quæ fit per homines doctos, ac peritos. Quamvis hæc non habeat vim legis, cum non procedat à potestate jurisdictionis,

Tom. I. I sed